

halottját most viszi az evangélikus egyház a templomba, ahonnan délután 4 órakor temették.

A gyászházban Szkalos Emil lelkész bucsuztatta el rövid imával, amelynek szívetépő kísérete az özvegy fel-feltörő zokogása volt. Komor harangzúgás közt vitte a gyászkocsi Terray Gyula kihúlt tetemét a templomba, amelynek annyi éven át volt zengőhangú prédikátora.

Az oltár előtt fölállított ravatalra tették az egyszerű dísfalakoporsót, amelybe kívánsága szerint helyezték tetemét. A koporsón egyetlen fehér koszorú: „Siron tul is szeret Lenkéd és Lackód.” Az özvegy gyöngéd kézzel simítja helyre a szalagot, majd fölzokog, amikor kísérete leülni kényszeríti. Az oltár előtt a halott fejénél, lábánál Szkalos Emil rozsnói és Egyed Aladár saiógömöri lelkészek s az oltár előtt Smid István lelkész állanak. Smid imája fogadja a halottat. Lélek-emelő kép a három lelkész halott társuk koporsójánál.

Ima után halk orgonaszó... elmennek a kísérő jó barátok, a lelkészek... el a lelkiileg összetört özvegy is s magára maradt a halott... ott maradt szótlanul-csendesen... álmódva...

A temetés délután négy órakor kezdődött. Már három órakor alig volt annyi hely a nagy templomban, amennyit a gyászolónak és küldötteknek tartottak fenn s a nép még egyre özönlött s megtöltött minden talpalattnyi helyet. A környék papjai egyházi öltönyükben jöttek, élükön Hoznek Lajos főesperessel.

Megszólalnak a harangok... jönnek a gyászolók, velük jön Szent-Ivány József képviselő is, akit meleg barátság fűzött az elköltözöthöz.

Egyházi közének... utána Egyed Aladár lép az oltár elé, hogy betöltve a végrendelet óhaját, elmondja a gyászbeszédet. Az ifjú tanítvány szeretetével, rajongásával alkotta meg beszédét Egyed Aladár. Minden szavában meggyőző erő, mert szívből jött szeretet diktálta. Elénk állította Terray Gyula életét, munkásságát, boldogságát, tragédiáját. Megmutatta nekünk még egyszer nagynak, erősnek, munkabírónak, élénk állította, mint egy ércszobrot s aztán elszáratva, fájó szívvel elbucsuztatta...

Beszéde után az alkalmi vegyeskar Szkalos Emil lelkész vezetésével „Sz Nagy Károly: „Megtört kebellem állunk” kezdetű gyászadalát énekelte, utána pedig Smid István lelkész mondott beszédet. A templomból a rozsnói egyház presbiterei vitték a koporsót a kocsi, amelyet koszorúk tömege borított. Megindult a hosszú menet, mint hőmpolygó fekete áradat. A temetőben Szkalos Emil lelkész — az elhunyt utódja — bucsuztatta el s áldotta meg az elköltözött lelkipásztort.

## Kerítés

A bánat és a gondolat  
Erdejébe tévedtem én.  
Léceit ácsoltam fáiból  
Még ifjúságom idején.

Bekerítettem házamat  
És át a keskeny réseken  
A messze-messze messzibe  
Leskelődött életem.

Falu Tamás.

## Álom

Írta: Illés Endre.

Különös, fényes éjszaka volt. Áprilisi szél csattogott az újuló hegyen. Lenn a völgyben elhalt minden fény és álmódott a város.

A vándor, aki magányosan kóborolt az erdőn, megállt a kis tisztás szélén.

Messziről jött, elvesztette az utat, fáradt is volt.

Nem gondolkozott sokáig: levetette a köpenyét és a szuró darócra heveredett.

Elalvóban még körüljárta a szemét.

A tisztás szélén sötétben állt az erdő, a fák között elcsendesedett lassan a meleg szél, a mozdulatlan csöndben ibolyák bujtak a haraszt alól. Ragyogott, fénylett a sok csillag. Különös, seregő zajjal telt meg a langyos éjszaka. S mint egy meglódult, óriási szív: dobogott, duruzsolt, ébredezett az áprilisi hegy.

A vándor hirtelen felriadt. Valami zajt hallott a közelben. Gyorsan körülnézett.

Eddig észre sem vette: egy ház bujt meg a tisztás mélyén. Ablaka nem volt, kitárt ajtajában egy fehérszakállas, öreg férfi állt. Kémlelve nézett néhány pillanattal körül, aztán kilépett az ajtón és megrögzött a fák között.

Álombeli, furcsa alakok rajzoltak a nyomában.

A tisztás közepén a kis csapat megállt.

Becsukódott a Terray-család kriptája s Terray Gyula megkezdte siri álmát. Suttogjon neki lágyan a sok virágos cserje, amelyet szépet szerető lelke ültetett továbbított ál-

## A magyar kormány a terméstől várja a drágaság letörését

Az egységes párt értekezlete. — A sajtó és a magyar-osztrák tárgyalások. — Autóbuszjárat az aggteleki cseppkőbarlanghoz.

Budapest, augusztus 20.

Budapesti szerkesztőségünk jelenti telefonon: Az egységes párt tegnap este értekezletet tartott, amelyen Erdélyi Aladár nemzetgyűlési képviselő a pártját főkezőtől pártolásra hívta fel a párt figyelmét. Erdélyi kifogást emelt az ellen, hogy a magyar sajtó a kereskedelmi szerződéssel kapcsolatos tárgyalásokat túlzott módon kommentálta és míg az osztrák sajtó például az osztrák-magyar tárgyalásokról csak a hivatalos kommunikációt hozott, addig a budapesti lapok támadásaikkal elmérgesítették a helyzetet.

Valkó Lajos kereskedelemügyi miniszter szerint a lapoknak ilyen esetben tényleg csak a hivatalos jelentéseket kellene hoznuk, miután azonban Magyarországon rendkívül elterjedt az interjú-rendszer, lehetetlen megakadályozni azt, hogy illetéktelen egyének ne nyilatkozzanak a fontos kérdésekről.

## Kormányválság Ausztriában?

Minden a szombati Német Nap lefolyásától függ. — Seipel a nacionalisták pártján. — A szombati program.

Bécs, augusztus 20. Az utóbbi napok kampószerkesztés zavargásainak súlyos következményei vannak az osztrák belpolitikai életre is, mert a keresztényszocialista párt keretén belül bizonyos ellentétek keletkeztek az elmúlt napok eseményei nyomán. Hír szerint a párt nagy része a cionista kongresszus ellen van s kifogásolja, hogy a Ramek kormány nem adta meg az engedélyt a nagy antiszemita „német nap” megtartására. A pártellenzék élén állítólag Seipel dr., volt kancellár áll, ámbar tegnap maga Ramek cáfolta meg Seipel különváltását. Tegnap este a keresztényszocialista pártvezetőség ülést tartott, melyen megállapították, hogy a párt hivatalosan nem vett részt az elmúlt napok tüntetéseiben, de méltányolja a lakosság főhíborodását a zsidók ellen. „Az ifjúság antiszemitizmusa nem a cionista kongresszus ellen irányul, hanem az ellen a zsidóság ellen, amely akmunkájával alássa a nemzeti erkölcsöt és a lakosság gazdasági hely-

manak nyughelye mellé s ne zavarja pihenését a gyász, a könny, amit halála okozott. Ne zavarja álmát az ezerszavu élet, amelyet itt hagyott.

Putnoky Mór, a putnoki kerület országgyűlési képviselője, az aggteleki cseppkőbarlang ügyében interpellálta meg a kultuszminisztert és kérte, hogy a barlang idegenforgalma érdekében rendszeres autóbuszjáratokat állítson be az állam. Klebelsberg Kunó dr. az interpellációra kedvező feleletet adott.

Az értekezlet főtémáját a drágaság elleni harc megindításának kérdése képezte. Vass József miniszterelnökhelyettes kijelentette, hogy a kormány eddigi intézkedései és a kedvező pénzügyi helyzet az árakban még tényleg nem érték el a kívánt mérséklő hatást. Tekintettel azonban a szabad kereskedelemre, a kormány kényszerítő eszközökhöz nem akar folyamodni, de remélhető, hogy a kedvezően alakult terméviszonyok nem sokára az árakban is éreztetni fogják hatásukat. Az értekezlet Vass miniszterelnökhelyettes felvilágosításait meglepedéssel tudomásul vette.

zetét,” mondja ki szóról-szóra a párthatározat.

A rendőrigazgatóság, valószínűleg felső nyomásra, most már engedélyezte a második német nap megtartását. Szombaton gyűlnek össze a kampószerkesztés egyesületek s nem lehetetlen, hogy az engedélyezett gyűlésen ismét súlyosabb antiszemita tüntetésekre kerül sor.

Beavatott körökben már arról beszélnek, hogy Ramek kancellár helyzete az utóbbi napok alatt lényegesen megváltozott s a párt szívesebben látná, ha ismét Seipel kerülne előtérbe. Viszont Seipel kancellársága a szociáldemokraták intenzív ellenakcióját váltaná ki, úgyhogy a jelen körülmények és az osztrák szövetségi tanács mai összeállítása mellett gondolni sem lehet visszahívására.

Minden a szombaton megtartandó fajvédő tüntetéstől függ s ha ez simán fog lefolyni és nem hívja ki vagy a szociáldemokraták,

len és piros, mint a huszéves fiatalság. Menj hát... És csókoldj... és sirj... és álmoldj... és vérezzél... És küldj végül magadba ólomgolyót... S támadj azután fel... A fiatalság sohasem halhat meg, a fiatalság örök. Menj... menj...

Intett.

A szív elrohant.

Kerek óriási aranypénz gurult lomhán elő. Az öreg lehajolt, próbakarcot húzott.

— Arany... színtiszta arany vagy...!

A szív után mutatott.

— Nézd... ott rohan a piros szerelem!

Te rögtön a nyomában következel...

A város felé nézett.

— Te vagy a gazság és te vagy a szépség! Az elmúlt fiatalság s az eljövő álmok Siker, elismerés, csók, jövő, áruhá, barátság: minden-minden te vagy. Az élet kezdete. A huszonöt éves nekirugaszkodás.

Az arany lassan megmozdult.

— Téged nem küldelek sehová... te ne szegődj senkihez... te csak rohanj... Férfiak, nők, szerelmek és szerelemtelek: mind-mind rohani fognak teután!

És tapsolni... ölni... gyilkolni fognak... Elhagyja az álmokat, el az apjukat, az anyjukat, a szerelmesüket, a fiatalságot... Elhagynak mindent! Sohse fordul hátra... Ne sajnáld meg őket... Rohanj... rohanj...!

És a merdek lejtőn megindult: rohanni kezdett az arany.

Az öreg hátrafordult.

Egy asszony jött a fűvön. Szép volt, halk, finom. Melegség sugárzott a barna szeméből.

Az öreg megfogta a kezét.

— A magányos férfi számára küldelek, aki hitt benned és aki nem izgott meg soha. Menj...! A piros szív a huszéves szerelem volt, te az igazi vagy. Álmok asszonya... menj... menj...!

Az asszony felemelte a fejét. Megindult a keskeny ösvényen, de néhány lépés után za-

vagy pedig az extrém nemzeti elemek rosszslását, akkor könnyen nyugvópontra kerülhet a cionista kongresszus következtében nyugtalanná vált helyzet.

Mivel a rendőrség engedélyezte a nacionalisták szombati ünnepségét, a különféle egyetek kidolgozták a megfelelő programot. E szerint a frontharcosok már pénteken nagygyűlést tartanak a Zsófia teremben és a katonai kaszinóban, míg a fajvédő egyesületek a Katarina teremben gyűlnek majd össze. A rendőrigazgatóság csak arra az esetre adta meg jóváhagyását, ha az egyesületek vezetősége vállalja a rend biztosítását.

## Zászlót bont Englis hivatalnok-pártja

Prága, augusztus 20.

Englis dr. és Stránsky régen kegyvesztett emberek Kramárnál s viszont a két brünni vezér körül csoportosuló intelligencia már régóta el akar szakadni a nemzeti demokrata párttól. Értesülésünk szerint Englis és Stránsky hivatalnokpártja szeptember elsején fog zászlót bontani és programját már a napokban nyilvánosságra hozza.

A nemzeti demokraták brünni gyűlése óta Brünn már csak névleg tartozott a nemzeti demokrata párt prágai központjához. Azóta Englisék nyílt ellenzékbe mentek át s hetek óta írja a Lidové Noviny, valamint a Pritommost is, hogy a hivatalnokoknak, tanítóknak és a középosztályú intelligenciának külön pártban kell tömörülnie.

Az új párt már a választásokon is részt akar venni. A Pravo Lidu értesítése szerint Prágában Stránsky lesz a listavezető és Englis dr. Brünnben, Mihelyt a párt hivatalosan megalakul, Prágában napilapot is indít. Kérdés ugyan, hogy a választásoknál megtudja-e szerezni az új párt a szükséges szavazatokat, amelyek parlamenti képviselőt biztosítanak. Kétségtelen, hogy Englisnek igen sok híve van a hivatalnokok között s reális politikája sok prágai nemzeti demokrata vezérnek is tetszik. Az új pártalakítás mindenesetre erősen megyengítené nemcsak Kramár pártját, hanem a nemzeti szocialista pártot is.

## Sorsjegyeket

mindenki csak

Gašpíerik és Tsa bankházában vesz,  
Bratislava, Radničná ul.

Telefon 1920 és 2364.

varodottan visszanézett.

Az öreg elértette a pillantást s tiltakozón intett.

— Nem... nem...! Te egyedül mégy! A nők számára nem küldöm a párodát: az igazi Férfi. A nők szemében az üveggyöngy szebben csillog az igazinál. Fussanak hát csak az üveggyöngy, a nagyobb csillogás, a külsőségek után. Örök kielégítetlenül kell meghalniok...

Az asszony a lejtőre lépett.

S a tisztáson már csak ketten maradtak: a fehérszakállas férfi és csillogó kaszájával a Halál.

A két öreg megölelte egymást.

— Menj...! Tudod már, kihez... A fiataloknak: álmok, szerelem, pénz, asszony! Az öregeknek: a te kopogásod. Jövőre is lesz április, jövőre is kellenek ibolyák. Menj... menj...!

A kaszás megindult s az öreg férfi hosszan nézett utána.

Messzejártak már: kanyargott, ereszkedett lefelé a titokzatos csapat.

Elöl a két kisfiú ment. Csillogott a gyémántos álomkorona, pattogott a hangos ostor. Mögöttük a Szív loholt. Hármuk nyomában az Arany gurult sárgán. Azután az Asszony következett. Szemében parázslott a barna tűz. És bezárta a sort a hideg Vas.

Az alvó, gyanútlan városra zuhogott, záporozott az ezüst csillagfény.

S fenn a hegyen, a tisztás szélén, megrettenve ugrott fel a vándor.

— Kik ezek?

Az öreg hátrafordult, a kis csapatra mutatott:

— Megy a tavasz... — mondta hal-

kan.

És azzal bement a házba, behúzta maga után az ajtót.

A vándor egyedül maradt a hegyen.

Csak az áprilisi szél csattogott az újuló fák között.